

Nerijetko je u vaspencu naći i okamenina, katkada vrlo dobro sačuvanih. Često je tih uklopljenih ljuštura više nego li samog vaspenca, pa se onda već prema vrsti uklopina govori o numulitnom, orbitoidnom, alveolinskom vaspencu ili o foraminiferom vaspencu u opće; o rudistnom, koraljnom, gyroporellnom vaspencu itd. Gledamo li na starost vaspenca, tad možemo da razlikujemo karbonski, trijaski, jurski, kredni, eocenski vaspnenac i t. d.

Velika rasprostranjenost vaspenca u Dalmaciji od velikog je znamenovanja, jer uvjetuje tako zv. kraške pojave, o kojima će u posebnom poglavju biti potanjega govora.

Mnogo se vaspnenac upotrebljava kao građevni kamen, od njega se pali vapno, a ako se lijepo može uglađiti služi i kao mramor.

Često se puta dešava, da se pojedine zone kamenja u jur spomenutom kraškom području odlikuju time, da je kamenje puno mekše. Ono izgleda, kao da je sačinjeno od sitnog pjeska, pa se lako i raspada u sitan, ali oštar pjesak, a ako se takov kamen razbije, onda se na prelomu cakli kao kristalinski slador (šećerasta struktura), dok je obični kraški vaspnenac gust, pa i polukristalini su vaspenci rijetko ovakog pješčanog sastava. Kemijska analiza pokazuje, da ovakovo kamenje nije sačinjeno samo od vaspnikova karbonata kao obični vaspnenac, nego da uz ovaj ima dobrim dijelom i ugljičnokiselog magnezija. Ako su oba sastavna dijela (Ca CO_3 i Mg CO_3) u podjednakoj mjeri zastupana ili ako magnezijeva karbonata u znatnoj množini imade, onda takov kamen zovemo dolomit. Čistog magnezijevog karbonata, magnesita, nijesu do sada u Dalmaciji našli u većoj množini.

Boja dolomita je počesto svijetlo-žuta do svijetlosiva, u nekim krajevima i formacijama pako, kao n. pr. u kredi na Braču i Hvaru, osobito u goričkom krasu, karbonu, liasu i juri, dolomiti su tamni pa sadržaju više ili manje bitumena. U tom slučaju valja govoriti o bituminoznom dolomitu ili o dolomitu smrdljivcu, jer stvara neugodan zadah, kad ga razbijamo.

I dolomiti su kao i vaspenci i gusti i zrnati (dolomitni mramor).